

"Revejakt i omegn av Skien

fra sist i 70-årene og utover". Avisartikkel av Paulus Jonassen.

Forfatteren, Paulus Jonassen, har skrevet en lang artikkel og her følger et utdrag (Sigurdsen som senere ble borgermester i byen, var ansatt på kontoret til overrettssakfører Anton Lie.)

"Var nu Sigurdsens underretning gunstig, at der var friske revespor i Strømdalsåsen, blev både retts- og formannskapsmøte ordnet og ved 9-tiden så man en flokk jegere, en 4-5 stykker, på ski med gevær i full marsj over Falkumjordene op Strømdalbakkene, det var Anton Lie og "Lundeguttane" som skulde efter reven på Strømdal. En del fra Bakken var også ofte med Nils Kristiansen og sønner.

Strømdalsåsen ble delt i to av skrågående bakker som gikk fra Strømdalsgrinden ved gården Strømdal ned til stenbruddet hvor Skiens kommune nu tar sin stein og har sitt stenopplag. Opp disse bakker blev en av jegerne sendt for å se i hvilken del av skogen reven, eller hvis der var to, revene lå. Hvis de lå søndre for blev postene satt ved svingen av veien ved Strømdalsgrinden og jakten drevet nordover, med posteringen på skrubbehavna ved et litet sauefjøs som reven ofte passerte og hvor der var en fin post.

Den første posten ved Strømdalsgrinden var regnet som den sikreste post hvor mikkell absolutt kom, men også som den vanskeligste å skyte den på, da den her kom med stor fart og måtte skytes med det samme den smatt over veien, så det ble ikke lang betenkningstid til siktnings, men så var æren også så meget større når mikkell falt. De anerkjennende ord, jeg fikk av overrettsakfører Lie da jeg første gang var så heldig å skyte reven på denne post – jeg blev visstnok stilt på posten med utsikt til bomskudd og Lie hadde neste post hvor det var meningen han skulde tatt den - men reven blev liggende for mitt skudd i veien og med ordene fra Lie "du er en ram fant til å skyte, Jonassen" følte jeg mig nokså overlegen, de ord blev satt stor pris på og glemmes aldri."

og senere i samme artikkel:

"Nu var det å få flådd skinnen av den, de skulde jo være med blant de før i løpet av vinteren. skutte og selges i markensuken, der nu straks var forbi. Jeg tror vi i alt hadde 10 reveskinn og et par mår. Vi var ikke lite stolte, vi var jo rene skinnhandlere.

Prisen var dengang for reven fra 7-9 kroner og for mår 16. Likeledes for rev 2 kroner i skuddpremie.

Den vinteren blev der av oss i alt skutt 16 rever oppe på Gulset i terrenget: Meierfjell, Einaren, Futekåsa, Strømdal, og Skrubbehavna så der var megen rev, men allikevel bra med fugl og hare i samme trakter.

Som eksempel på hvor nærgående reven dengang var, kan nevnes at vi tok rev på utlagt gift i nuværende Landstadsgate på Falkum, hvor frøknerne Skauen har sin kolonialforretning. Likeledes skjøt vi under klappjakt rev i den såkalte Cappelskog ved Store-Mæla samt i Århustraktene på østsiden av Falkumelven."